

Eu nu vorbesc de Dumnezeu de-azi

Mihai Eminescu

Eu nu vorbesc de Dumnezeu de-azi -
Au fost așa de mulți. Vorbesc de unul
Care de mult nu e - și poate că
Nici nu a fost v[re]odată - dar a putut fi;
De-a putut fi - a fost. Căci toți au fost
Un gând - niciunu-aieva. Dacă cânt
Pe baiadera unuia trecut
Nimeni nu poate-a mi-o ținea rău,
De-i înțelept. De nu-i - mi-o ție. Numai
Nu-mi pasă nici atunci de el. Și, cine
Va vrea, găsi-vă-n acest cânt-un adevăr -
Însă înțelepciunea - și aceasta
E tot ce putem da noi, oamenii,
Căci adevărul - nu știm dacă-l știm.
Astfel c-ai putea zice: Fiecare
Timp are pe-al său - Cine [să] știe
De-acel Dumnezeu care pe sânul
Iubitei lui uita de lumea -
Nu era tocmai, prin uitarea lui,

Mai bun decât acel de azi, căruia
Îi pas-așa de mult de lumea noastră
Încât ni vine greu de-a lui amar
Și de prorocii ce-i propag gândirea
Și ordinea?

[1872-1873]